

Kaiser Franz II tog till slut mod till sig och sträckte ut över Nabben den 13 oktober. Men dessförinnan hade Björn Karlsson sprungit på kejsaren hemma vid Ryningsholm i Småland den 24 september. Foto: Tomas Svensson

Najs på Nabben

I höst har det varit Aron Andersson som har hjälpt Nisse Kjellén med att hålla koll på sträcket på Nabben. Och vilken höst det har varit!

– Det har varit najs, inleder Aron.

Gör man ett svep över artkatalogen kan man lätt inse att det varit just najs.

– En kejsarörn (*Aquila heliaca*) hade varit nere vid Nabben två gånger, den 3 och 4 oktober, innan den den 13 oktober, till slut sträckte ut.

Det här var fjärde hösten som Kaiser Franz II funnits i Skåne, men först i år var den alltså djärv nog att sträcka ut över Sundet och örnen sågs också sträcka in i Danmark.

– Nere vid Nabben har vi haft två obsar av troliga stäppörnar (*Aquila nipalensis*) under hösten och lika många obsar har vi haft av mindre skrikörn. Den första mindre skrikörnen (*Aquila pomarina*) såg vi dåligt, medan den andra låg 25 minuter över Nabben innan den sträckte ut, berättar Aron.

Större skrikörn (*Aquila clanga*) har det var desto fler av. En handfull individer har frekventerat Falsterbohalvön under hösten. Bästa dagen var den 13 oktober, då tre fåglar sågs.

– Hittills i höst har det sträckt ut fem-sex individer, säger Aron.

Förra hösten höll det ju till en ormörn (*Circaetus gallicus*) i Skåne till mitten av oktober, men i år tvekade inte den ormörnen som dök upp vid Kanalen den 5 september utan satte direkt full fart mot Danmark.

Förutom större skrikörn är det rödfalk (*Falco naumanni*) som varit höstens art i Falsterbo, med hela fyra ungfågelsobsar!

– Den första sträckte ut den 17 september, däremot såg vi inte någon rödfalk den dagen då en fågel sågs på Ljungan. Men dagen därpå, den 5 oktober, kom förmodligen den fågeln och sträckte ut vid Nabben. Den 15 oktober sträckte det sedan ut ytterligare en ung rödfalk, berättar Aron.

I våra östra grannländer sågs stora

I år blev det inte någon långstannande ormörn i Skåne under hösten. Den 5 september så årets ormörn hej och hejdå i samma andetag och sträckte ut. Foto: Axel Mortensen

antal aftonfalkar (*Falco vespertinus*) under augusti–september, men av det inflödet märktes inget i Falsterbo. Även stäpphökar (*Circus macrourus*) var det sparsamt med i höstas och bara två svarta storkar (*Ciconia nigra*) sträckte ut. Och lämnar man rovfåg-

larna därhän kan man lyfta fram en art som det varit gott om, nämligen fjälllabbe (*Stercorarius longicaudus*), med i skrivande stund 68 sträckande individer förbi Nabben. Två andra arter som det däremot varit ont om är rödstrupig piplärka (*Anthus cervinus*)

Den 13 oktober var en magisk örn dag i Falsterbo. Skåneskådarna Jörgen Bernsmo, Måns Karlsson, Claes Larsson och Tommy Holmgren hängde som synes på parkeringen vid Ottenby den dagen. Man undrar, varför? Foto: Corell

En stäppörn förgyllde Börringetrakten den 7-8 augusti. Den var rejält mätt.

Foto: Michael Gehrisch

Två av de tre större skrikörnarna som sågs i Falsterbo den 13 oktober.
Foton: Axel Mortensen

Peter Spetz hade kommit ned till Falsterbo lite sent på dagen den 4 oktober och hade just klivit ut på Ljungen för att höra hur det var med sträcket när han fick syn på en falk som kom upp från marken. Peter anade oråd och sa till de andra att kolla den. Greg Mclvor fick lite film på falken och ganska snart kunde man konstatera att det rörde sig om en rödfalk.
Foto: Greg Mclvor

och ortolansparv (*Emberiza hortulana*).

– Ortolansparv har det varit riktigt dåligt med i höst. Vi har bara haft två stycken på Nabben under hösten, avslutar Aron.

– CORELL

Böringe-stäppömen satt snabbt och lät sig fotas.
Foto: Michael Gehrisch

Johan Stedt slet i sin ensamhet in en sibirisk piplärka på Öland den 5 oktober och hade förmodligen ytterligare ett ex ett par dagar senare.
Foto: Per Österman

Sibbippen på Örskär sågs av alla tillresta skådare, t.ex. Mikael Malmeus, Jan Wärnbeck, Peter Schmidt och Petter Haldén som drog från Fluttuskären i ytterskärgården.
Foto: Petter Haldén

Lätet var det som fick Johan Södercrantz att reagera på mongolpiplärkan på Eggegrund.
Foto: Johan Södercrantz

Många rara piplärkor

Den 1 oktober upptäcktes en mongolpiplärka (*Anthus godlewski*) på Eggegrund i Gästrikland.

– Jag snubblade över piplärkan tack vare lätet, berättar Johan Södercrantz.

Johan fick se fågeln ca 20 sekunder på backen, men jobbade sedan på den länge utan att få se den bra. Piplärkan lämnades därför ifred och när skådarna som var på ön någon timme senare letade rätt på piplärkan igen var den väldigt samarbetsvillig.

Framför allt i norra Norge hade det setts en del sibiriska piplärkor (*Anthus hodgsoni*) kring månadsskiftet september-oktober.

Sträckleden för arten verkar ha "sjunkit" ner i en sydligare bana ett par dagar senare. Fredagen den 5 oktober dök det nämligen upp en sibpip

i en dunge nära Össby på Öland och dagen därpå fick Stora Fjäderägg och Örskär besök av arten.

– Jag skrämde upp en piplärka i utkanten av dungen och såg den först dåligt, berättar Johan Stedt som på egen hand var ute och dung-slet.

– Jag lyckades få se den igen och blev då säker på att det var en sibirisk piplärka, så jag ringde ned till Ottenby fågelstation.

Per Österman och Lasse Linde hann upp till dungen och fick se fågeln.

Piplärkan kunde följas till nästa dunge, men när allt folket kom på larret var den försvunnen.

Dagen därpå fångades en sibpip på Stora Fjäderägg till stor glädje för det stora antalet skådare som var på plats på ön.

Det var mycket folk ute på Stora Fjäderägg när sibbippen fångades.
Foto: Tommy Magnusson

Samma dag skådade Martin Irestedt, Jonas Nordin och Peter Nilsson, som alla jobbar på Nordiska riksmuseet, på Örskär och de fick alltså också in en sibpip. Fast först hängde de in lite annat.

– Jonas var negativ och tyckte inte att det fanns någon fågel, men ganska snart hittade vi en kungsfågelsångare (*Phylloscopus proregulus*), berättar Martin.

– När vi kom ned till Sundstranden spelade vi upp dvärgsparv eftersom det hade setts en på Svenska Högar samma dag, men vi spelade också upp brun- och videsångare.

När Martin gick runt vassen började det smacka från en videsångare (*Phylloscopus schwarzi*) i vassen.

Videsångaren höll sedan till i vassen resten av dagen.

Efter upptäckten av viden stack de ut mot Björkskärrskaten, även om Jonas inte följde med ända fram eftersom han menade att "vi ser ju aldrig något där i alla fall".

Martin stötte en piplärka som visade sig vara en sibpip. Fågeln var väldigt stationär under dagen så att alla som drog till Örskär fick se den.

Dagen därpå var sibbippen borta, men viden var kvar och dessutom sågs en större piplärka (*Anthus richardi*) och tre taigasångare (*Phylloscopus inornatus*) och lika många kungsfågelsångare.

Förövrigt hade Johan Stedt den 10 oktober ytterligare en piplärka som förmodligen var en sibpip.

– Jag höll på att spela upp trädpiplärka vid mina nät på Bröttorpsören när jag stötte en piplärka som lockade som en sibpip, säger Johan.

Johan hade ju dessutom lätet i färskt minne från den egna sibbippen upptäckten bara några dagar tidigare.

– Fågeln, som missade nätet med två meter, flog in i en dunge och var sedan försvunnen. Jag hann bara se ovensidan, som var ostreckad och olivtonad.

En möjlig sibpip rapporterades också från ringmärkardungen vid halländska Grötvik den 9 oktober.

– CORELL